

Ојшо Хорвајџ

СЕДАМ ПЕСАМА

CAPE COD*

Пуцкетање радија и Петрућани који је клизио из мелодије у мелодију мешали су се са већ јасном грмљавином у даљини.
Невреме се лагано приближавало са мора: налети ветра пуни мириса соли и муње које зашивају небо за пучину.
Скоро неприметан страх на твом лицу. Познат ми је тај осећај.
Хтео сам да ти кажем. Нов период. Коначна промена на боље.
Чисто и јасно небо након дуге олује која већ засипа тамном кишом прозоре и кида саксије са симса.

FESTINO DEGLI DEI

Било је довољно осамдесет и пет златних дуката да се 1514. године организује Гозба Богова.
И није само *pintor messer Giovan Bellino* заслужан за то.
Треба споменути и маторог Овидија који му је дао савет

* Фотографија Ц. Мајеровица.

кога и како да позове. Већ се тада увелико причало да је кућни пријатељ са свима њима.

И заиста сви су се одазвали.
(Ах, како ни Богови не умеју да одоле бесплатном јелу и пићу.)

Силен са својим магарцем је стигао још у зору,
дете Бах није престајало са својим заразним смехом,
Јупитер је као и увек био нераздвојан од свог орла,
Меркур није скинуо ни на трен свој велики смешни шлем,
Прозерпина је весело задиркивала Плутона, Церере се појавила у пратњи свог љубавника Адониса, да споменем само неке.

После, када је летњи дан кренуо да се пуни сенкама као кошница пчелама, умор је почео да сустиже неке званице. Прва је клонула нимфа Лоти и пала у наручје невидљивом Сомнусу.

Какав мир и спокој: Богови су забављени сами собом. Историја још није постала наша ноћна мора.

CRISTO MORTO SOSTENUTO DA TRE ANGELI

према А. ге Месини

Не треба да замислиш тишину овичену звуком цикада.
Ни непомичност облака и мирисног биља.
Прозор на белој згради у даљини је отворен и нема никакво даље значење.

Мртво тело Христа подупиру три бестелесна бића.

Пет векова су учинили своје.
Или је то била само неспретна рука рестауратора?
На слици се у златној боји назире све вечно и бесмртно:
Дух, ако смемо да сугеришемо.
Јасно је видљиво само оно што је пролазно,
што ће ветар раздувати на све четири стране света и времена.

CANTI
(избор)

II

пролећне ноћи су замирисале ненадано на хладну воду
и ветар је доносио гласан звук жубора потока из шуме
и са истока и севера и запада и југа
и ноћи су још замирисале на росу која односи сенке и доноси семе
док си посматрала како те гледам и замирисале су још
муљем сећања на један град на неком од Дунава
и нисам знао шта да ти кажем збуњен ненаданим успоменама
и нисам знао да ли сам ти већ спомињао сва та места што бледе
и лежао сам на дрвеној клупи изненада сâм као некада
и ројеви високих звезда слично завеси падали су на светиљку

III

пео сам се уз стрмо брдо кроз маслињак и трава се сијала након кише
и сиво лишће маслина се сијало од кише и моје срце
и ветар ме је најављивао далеким псима иза високих ограда жутих
вила
и нисам имао ништа
никоме
никада

VIII

сваког јутра ми се кроз прозор смеши трешња обучена у бело.
леђима окренута прозору питаш ме зашто сам радостан.

IX

un travestimento etc.

била је то моја грешка.
није требало да предложим да одемо на ручак
у ресторан те суботе

требало је да наставимо са животом
досадних супружника који то још нису постали
ти да се бавиш твојим *native people*
ја мојим преводима Сангвинетија

радовати се и радовати ми се

била је грешка отићи на ручак те суботе и наручити
primo piatto e poi secondo e dolce e vino e
mezzo litro d'acqua non gassata e caffè
и осећати се поново као врело заљубљен пар

јер после док сам плаћао
угледао сам се у огледалу изнад шанка
и приметио своју црну косу прошарану седим
и тебе са моје леве стране
како седиш не више као шумска нимфа

и претрнуо ужаснут

да нас двоје дакле ипак
упркос свему упркос нама

све смо ближи

праху и пепелу